

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 554

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
155.			
— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.....	2	întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblu său.....	6–27
515.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar	3	Decizia nr. 218 din 17 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	28–29
★			
156.			
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	3–5	Decizia nr. 294 din 26 aprilie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate	30–31
516.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 619 din 10 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 teza		146.	
		— Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea Normelor privind prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de situații de urgență pentru categoria de pregătire pentru urgență I, categoria de pregătire pentru urgență II și categoria de pregătire pentru urgență III	32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017
privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998
pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70 din 5 octombrie 2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 10 octombrie 2017, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins:

„3¹. **La articolul 16, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(2) Calitatea de membru al Colegiului Medicilor Veterinari, în cazul funcționarilor publici, se suspendă pe perioada exercitării funcției publice.»

2. La articolul unic punctul 4, alineatele (1), (3), (5)—(7) și (9) ale articolului 37 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Produsele medicinale veterinare se comercializează în conformitate cu cerințele stabilite de Autoritatea Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, numai din depozite farmaceutice veterinare, puncte farmaceutice veterinare și farmacii veterinare înregistrate/autorizate sanitar-veterinar.

(3) Activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare se desfășoară în coordonarea și în responsabilitatea unui medic veterinar cu drept de liberă practică.

(5) Produsele medicinale veterinare, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă prin lege, pot fi comercializate cu amănuntul prin farmacii veterinare și puncte farmaceutice veterinare, cu sau fără prescripție, după caz; lista produselor medicinale veterinare care se comercializează pe bază de prescripție, precum și condițiile de comercializare a acestora se stabilesc de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(6) Produsele biologice de uz veterinar se comercializează prin unități autorizate sanitar-veterinar, pe bază de prescripție.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

(7) Produsele medicinale veterinare, care conțin substanțe din categoria stupefiante, psihotrope, sunt utilizate și se administrează de către medicii veterinari sau de personalul cu studii medii veterinare sub coordonarea directă a medicului veterinar, atât la sediul unităților de asistență medicală veterinară, cât și în condiții de teren; medicul veterinar întocmește și păstrează un registru de evidență a acestor produse medicinale veterinare, care este prezentat organelor de control sau de inspecție, la solicitarea acestora.

(9) Este interzisă comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare cu timp de așteptare, a produselor medicinale veterinare, altele decât cele cu timp de așteptare, care se eliberează pe bază de prescripție medicală veterinară, fără dovada acesteia, a produselor medicinale veterinare biologice și antibiotice, a produselor medicinale veterinare ce conțin substanțe hormonale, tireostatice și betaagoniste, a produselor care conțin substanțe din categoria psihotrope, stupefiante, precum și a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național; în cazul în care, prin legislația europeană, comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare este altfel reglementată, prevalează prevederile legislației europene.”

3. La articolul unic punctul 4, după alineatul (10) al articolului 37 se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Farmaciile comunitare au obligația de elibera produsele de uz uman în baza prescripțiilor medicale veterinare emise în situațiile în care nu există un produs medicinal veterinar similar autorizat pentru a fi comercializat pe piața din România.

(12) Exploatațiile care dețin animale și sunt autorizate/înregistrate sanitar-veterinar pot achiziționa produse medicinale veterinare pe bază de comandă vizată de către un medic veterinar de liberă practică care asigură asistență medicală veterinară sau care a consultat animalul/animalele și a stabilit diagnosticul sau care a monitorizat permanent starea de sănătate a animalului/animalelor.”

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 29 iunie 2018.

Nr. 155.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017
privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998
pentru organizarea și exercitarea
profesiunii de medic veterinar**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 70/2017 privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiunii de medic veterinar și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 iunie 2018.
Nr. 515.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 16 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cel puțin 7 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice;”

2. La articolul 21, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Personalul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici este format din demnitari, funcționari publici și personal contractual. Salarizarea personalului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici se face potrivit reglementărilor în vigoare privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.”

3. La articolul 22 alineatul (1), litera o) se abrogă.

4. La articolul 22¹, litera b) se abrogă.

5. Articolul 23 se abrogă.

6. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere pot fi numiți în funcții de demnitate publică numai după suspendarea, în condițiile legii, a raporturilor de serviciu.”

7. La articolul 34, alineatul (2¹) se abrogă.

8. La articolul 34, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere pot candida pentru funcții de demnitate publică numai după suspendarea, în condițiile legii, a raporturilor de serviciu.”

9. La articolul 44, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Înalților funcționari publici le este interzis să facă parte din partide politice, organizații cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice sau din fundațiile ori asociațiile care funcționează pe lângă partidele politice, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 34 alin. (2) și (3).”

10. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) Recrutarea în vederea intrării în corpul funcționarilor publici se face prin concurs.”

11. La articolul 57 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) 7 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție de grad profesional superior.”

12. La articolul 57 alineatul (6), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de: șef birou, șef serviciu și secretar al comunei, precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;

b) 7 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere, altele decât cele prevăzute la lit. a).”

13. La articolul 58, alineatele (6)—(8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În condițiile în care nu există funcționari publici care să poată fi redistribuiți, Agenția Națională a Funcționarilor Publici comunică autorităților și instituțiilor publice desemnarea reprezentantului acesteia în comisia de concurs.

(7) Membrii comisiei de concurs sesizează cu celeritate Agenția Națională a Funcționarilor Publici în situația nerespectării de către autoritățile și instituțiile publice a procedurii de organizare și desfășurare a concursurilor. Pe baza analizei sesizării formulate, Agenția Națională a Funcționarilor Publici dispune suspendarea organizării și desfășurării concursului.

(8) Reprezentantul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici poate fi desemnat și din cadrul instituției prefectului sau al consiliului județean din județul în care își are sediul instituția publică în al cărei stat de funcții se află funcția publică vacantă pentru care se organizează concursul, pe baza propunerilor conducătorilor acestor instituții publice.”

14. La articolul 65 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) să fi obținut cel puțin calificativul «bine» la evaluarea performanțelor individuale în ultimii 2 ani în care funcționarul public s-a aflat în activitate;”

15. La articolul 65, alineatul (3) se abrogă.

16. La capitolul VI, titlul secțiunii a 5-a „Sistemul de promovare rapidă în funcția publică” și articolul 70 se abrogă.

17. La articolul 89, alineatele (2²) și (2³) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2²) Funcționarii publici cu statut special pot fi detașați pe funcții publice generale echivalente funcțiilor publice specifice ocupate, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, precum și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor alin. (1)—(2¹) și cu respectarea prevederilor art. 110.

(2³) Funcționarii publici pot fi detașați și pe funcții publice cu statut special, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, precum și cu respectarea prevederilor art. 110.”

18. La articolul 92, alineatele (11), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) În mod excepțional, la propunerea justificată a conducătorului autorității sau instituției publice în al cărei stat de funcții există funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici vacantă sau temporar vacantă, exercitarea cu caracter temporar a acesteia poate fi realizată de funcționari publici sau, după caz, de funcționari publici cu statut special care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii. Această măsură se dispune prin act administrativ al persoanei care are competența legală de numire în funcția publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, în condițiile în care, din motive obiective, funcția publică nu a putut fi ocupată prin mobilitate.

(2) Dacă funcția publică este vacantă, măsura prevăzută la alin. (1) se dispune de către persoana care are competența numirii în funcția publică, pe o perioadă de maximum 6 luni

într-un an calendaristic, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii.

(3) În mod excepțional, perioada prevăzută la alin. (2) poate fi prelungită cu maximum 3 luni, cu notificare prealabilă a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu 10 zile înainte de dispunerea măsurii, dacă autoritatea sau instituția publică a organizat concurs de recrutare ori promovare și funcția publică nu a fost ocupată, în condițiile legii.”

19. La articolul 94 alineatul (1), litera a) se abrogă.

20. La articolul 94 alineatul (1), literele a¹) și a²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a¹) este numit sau ales într-o funcție de demnitate publică, pentru perioada respectivă;

a²) este încadrat la cabinetul unui demnitar sau la cancelaria prefectului;”

21. La articolul 94 alineatul (1), litera b) se abrogă.

22. La articolul 95, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public, pentru un interes personal, în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) și la art. 94 alin. (1), pe o durată cumulată de cel mult 4 ani în perioada exercitării funcției publice pe care o deține. Durata suspendării se stabilește prin acordul părților și nu poate fi mai mică de 30 de zile.”

23. La articolul 96, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Perioada suspendării raporturilor de serviciu în condițiile art. 94 alin. (1) lit. c) și art. 95 alin. (1) lit. a)—c) se consideră vechime în funcția publică.”

24. La articolul 98 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare dacă persoana care are competență de numire în funcția publică nu dispune aplicarea prevederilor alin. (3);”

25. La articolul 98, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Pe baza unei cereri formulate cu 2 luni înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea conducătorului autorității sau instituției publice, funcționarul public poate fi menținut în funcția publică deținută maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a raportului de serviciu.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. h), în cazuri temeinic justificate, persoana care are competența legală de numire în funcția publică poate aproba menținerea în funcția publică și numirea pe perioadă nedeterminată a funcționarilor publici care au exercitat raporturi de serviciu în condițiile art. 4 alin. (3), după vacantarea posturilor pe care aceștia au fost numiți pe perioadă determinată.”

26. La articolul 99, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Funcționarul public de conducere are prioritate la ocuparea unei funcții publice vacante de nivel inferior. În cazul în care funcția publică vacantă de nivel inferior este o funcție publică de execuție și nu corespunde studiilor și/sau vechimii în specialitatea funcționarului public de conducere, aceasta va fi transformată într-o funcție publică corespunzătoare, dacă transformarea nu afectează structura organizatorică aprobată.”

27. La articolul 107 alineatul (1), litera b) se abrogă.

28. La articolul 107 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) modificarea calității posturilor, potrivit art. 111 alin. (1).”

29. La articolul 111, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele încadrate cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată în posturi de natură contractuală care au fost stabilite ca funcții publice vor fi numite în funcții publice de execuție dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 54 și condițiile de vechime în specialitatea studiilor corespunzătoare clasei și gradului profesional ale funcției publice.”

30. Articolul 113 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 113. — Programele organizate pentru obținerea statutului de manager public menționate la art. 71 alin. (1) sunt programele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2008 privind statutul funcționarului public denumit manager public, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 135/2009, cu modificările ulterioare, precum și de Legea nr. 157/2004 privind instituirea bursei speciale «Guvernul României» pentru formarea managerilor din sectorul public, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, funcționarilor publici aflați în situațiile prevăzute la art. 94 și 95 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, li se aplică dispozițiile existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Condițiile de vechime prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. c) și art. 57 alin. (6) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege nu se aplică în cazul funcționarilor publici care au îndeplinit condițiile de vechime în specialitatea studiilor prevăzute de lege la data numirii în funcția publică.

Art. III. — (1) În cazul în care la concursurile organizate pentru ocuparea funcției publice de conducere de secretar al comunei nu se prezintă persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică sau administrativă, și care îndeplinesc

condițiile prevăzute la art. 57 alin. (6) lit. a) și art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, pot candida și persoane care nu îndeplinesc aceste condiții, în următoarea ordine:

a) persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică sau administrativă, și îndeplinesc condiția prevăzută la art. 57 alin. (6) lit. a) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege;

b) persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică sau administrativă;

c) persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în altă specialitate.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), ocuparea funcției publice de conducere de secretar al comunei se face pe perioadă determinată, cu obligația organizării anuale a concursului pentru ocuparea acesteia.

(3) În situația în care funcția publică de conducere de secretar al comunei este vacantă sau temporar vacantă și în cadrul autorității sau instituției publice nu există persoane care au studii universitare de licență absolvite cu diplomă, respectiv studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, în specialitate juridică sau administrativă, și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 57 alin. (6) lit. a) și art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, funcția publică de secretar al comunei poate fi exercitată cu caracter temporar și de persoane care nu îndeplinesc aceste condiții, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 92 din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 29 iunie 2018.
Nr. 156.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 iunie 2018.
Nr. 516.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 619**

din 10 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblu său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, cu excepția art. 11 din această lege, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 14.182/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 525D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 864D/2017, nr. 1.215D/2017, nr. 1.228D/2017, nr. 1.230D/2017, nr. 1.252D/2017, nr. 1.296D/2017, nr. 1.302D/2017, nr. 1.303D/2017, nr. 1.308D/2017, nr. 1.309D/2017, nr. 1.342D/2017, nr. 1.344D/2017, nr. 1.345D/2017, nr. 1.347D/2017, nr. 1.348D/2017, nr. 1.349D/2017, nr. 1.350D/2017, nr. 1.353D/2017, nr. 1.354D/2017, nr. 1.355D/2017, nr. 1.356D/2017, nr. 1.365D/2017, nr. 1.366D/2017, nr. 1.370D/2017, nr. 1.377D/2017, nr. 1.380D/2017, nr. 1.381D/2017, nr. 1.390D/2017, nr. 1.391D/2017, nr. 1.417D/2017, nr. 1.418D/2017, nr. 1.421D/2017, nr. 1.427D/2017, nr. 1.441D/2017, nr. 1.449D/2017, nr. 1.450D/2017, nr. 1.451D/2017, nr. 1.457D/2017, nr. 1.479D/2017, nr. 1.486D/2017, nr. 1.487D/2017, nr. 1.488D/2017, nr. 1.492D/2017, nr. 1.493D/2017, nr. 1.494D/2017, nr. 1.495D/2017, nr. 1.497D/2017, nr. 1.499D/2017, nr. 1.501D/2017, nr. 1.520D/2017, nr. 1.521D/2017, nr. 1.523D/2017, nr. 1.525D/2017, nr. 1.526D/2017, nr. 1.527D/2017, nr. 1.528D/2017, nr. 1.529D/2017, nr. 1.530D/2017, nr. 1.535D/2017, nr. 1.536D/2017, nr. 1.537D/2017, nr. 1.538D/2017, nr. 1.539D/2017, nr. 1.540D/2017, nr. 1.545D/2017, nr. 1.546D/2017, nr. 1.547D/2017, nr. 1.548D/2017, nr. 1.549D/2017, nr. 1.550D/2017, nr. 1.559D/2017, nr. 1.560D/2017, nr. 1.561D/2017, nr. 1.575D/2017, nr. 1.577D/2017, nr. 1.578D/2017, nr. 1.596D/2017, nr. 1.600D/2017, nr. 1.601D/2017, nr. 1.628D/2017, nr. 1.630D/2017, nr. 1.644D/2017, nr. 1.688D/2017, nr. 1.703D/2017, nr. 1.730D/2017, nr. 1.732D/2017, nr. 1.756D/2017,

nr. 1.757D/2017, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară celei din primul dosar strigat, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 17.961/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.962/200/2016 al Judecătoriai Buzău — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 25.243/300/2016 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.604/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.282/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 8.718/256/2016 al Judecătoriai Medgidia, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.575/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 32.413/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.549/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 22.875/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 19.725/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 4.631/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 7.495/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 18.398/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 29.610/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 22.254/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 23.073/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 6.746/279/2016 al Judecătoriai Piatra-Neamț, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 5.342/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 15.330/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 7.406/327/2016 al Judecătoriai Tulcea — Secția civilă și penală, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 13.293/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 11.790/94/2016 al Judecătoriai Buftea — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 919/258/2017 al Judecătoriai Miercurea-Ciuc, de Societatea

Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 910/309/2016 al Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.697/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 31.823/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 11.841/196/2016 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 27.902/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.319/866/2016 al Judecătorei Pașcani, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 6.078/258/2016 al Judecătorei Miercurea-Ciuc, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 26.429/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.728/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Investcapital Malta LTD în Dosarul nr. 11.600/200/2016 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 11.087/211/2016 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.936/4/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 23.059/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 16.899/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 26.601/233/2016 al Judecătorei Galați — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 16.478/300/2016 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 34.024/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 14.297/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 18.013/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.438/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.262/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.218/267/2016 al Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 10.496/320/2016/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Plus (Gulf) LTD în Dosarul nr. 1.139/191/2016 al Judecătorei Blaj, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 24.241/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 32.471/299/2016* al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 14.929/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.307/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credite Europe Bank NV în Dosarul nr. 19.503/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.303/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 17.830/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.904/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Credit

Europe Bank NV în Dosarul nr. 24.362/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 24.804/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 18.688/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 11.397/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 13.626/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 13.627/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 14.972/200/2016 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 6.530/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 26.003/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 14.223/280/2016 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 11.399/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 17.201/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 3.459/290/2016 al Judecătorei Reșița, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 10.627/196/2016 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 4.438/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 19.068/245/2016 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.849/277/2016 al Judecătorei Pătărlagele, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 11.787/94/2016 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 9.598/271/2016 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 4.014/176/2016 al Judecătorei Alba Iulia, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 33.726/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.830/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 24.118/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 36.403/212/2016 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 18.744/233/2016 al Judecătorei Galați — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.253/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 8.715/94/2016 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 6.699/243/2016 al Judecătorei Hunedoara, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 13.979/271/2016 al Judecătorei Oradea, de Societatea Credit Plus (Gulf) LTD în Dosarul nr. 8.807/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 27.188/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 27.502/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, Societatea Banca Transilvania — S.A., domnul avocat Stan Tîrnoveanu, pentru partea Stanciu Adrian și Stanciu Nicoleta, doamna avocat Mirela Iamandi, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, precum și personal

părțile Gomoescu Beneamil Ovidiu și Stanciu Adrian. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că dosarele menționate au avut primul termen de judecată la data de 13 iulie 2017, când, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea la Dosarul nr. 1.788D/2016, iar, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, a dispus redeschiderea dezbaterilor pentru data de 10 octombrie 2017, în vederea disjungerii cauzelor. De asemenea, magistratul-asistent arată că partea Ghila Viorica a depus o cerere prin care solicită, în temeiul art. 223 din Codul de procedură civilă, judecarea în lipsă a cauzei în care este parte.

6. În temeiul art. 139 alin. (5) din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992, Curtea disjunge dosarele și, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor strigate la Dosarul nr. 525D/2017. Reprezentantul Ministerului Public și părțile prezente arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor strigate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 864D/2017, nr. 1.215D/2017, nr. 1.228D/2017, nr. 1.230D/2017, nr. 1.252D/2017, nr. 1.296D/2017, nr. 1.302D/2017, nr. 1.303D/2017, nr. 1.308D/2017, nr. 1.309D/2017, nr. 1.342D/2017, nr. 1.344D/2017, nr. 1.345D/2017, nr. 1.347D/2017, nr. 1.348D/2017, nr. 1.349D/2017, nr. 1.350D/2017, nr. 1.353D/2017, nr. 1.354D/2017, nr. 1.355D/2017, nr. 1.356D/2017, nr. 1.365D/2017, nr. 1.366D/2017, nr. 1.370D/2017, nr. 1.377D/2017, nr. 1.380D/2017, nr. 1.381D/2017, nr. 1.390D/2017, nr. 1.391D/2017, nr. 1.417D/2017, nr. 1.418D/2017, nr. 1.421D/2017, nr. 1.427D/2017, nr. 1.441D/2017, nr. 1.449D/2017, nr. 1.450D/2017, nr. 1.451D/2017, nr. 1.457D/2017, nr. 1.479D/2017, nr. 1.486D/2017, nr. 1.487D/2017, nr. 1.488D/2017, nr. 1.492D/2017, nr. 1.493D/2017, nr. 1.494D/2017, nr. 1.495D/2017, nr. 1.497D/2017, nr. 1.499D/2017, nr. 1.501D/2017, nr. 1.520D/2017, nr. 1.521D/2017, nr. 1.523D/2017, nr. 1.525D/2017, nr. 1.526D/2017, nr. 1.527D/2017, nr. 1.528D/2017, nr. 1.529D/2017, nr. 1.530D/2017, nr. 1.535D/2017, nr. 1.536D/2017, nr. 1.537D/2017, nr. 1.538D/2017, nr. 1.539D/2017, nr. 1.540D/2017, nr. 1.545D/2017, nr. 1.546D/2017, nr. 1.547D/2017, nr. 1.548D/2017, nr. 1.549D/2017, nr. 1.550D/2017, nr. 1.559D/2017, nr. 1.560D/2017, nr. 1.561D/2017, nr. 1.575D/2017, nr. 1.577D/2017, nr. 1.578D/2017, nr. 1.596D/2017, nr. 1.600D/2017, nr. 1.601D/2017, nr. 1.628D/2017, nr. 1.630D/2017, nr. 1.644D/2017, nr. 1.688D/2017, nr. 1.703D/2017, nr. 1.730D/2017, nr. 1.732D/2017, nr. 1.756D/2017, nr. 1.757D/2017 la Dosarul nr. 525D/2017, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul apărătorilor aleși prezenți.

9. Având cuvântul, doamna avocat Mirela Iamandi arată că excepția de neconstituționalitate privește atât dispozițiile Legii nr. 77/2016 în integralitatea sa, cât și, punctual, anumite articole din aceasta, iar cu privire la aspectele invocate în susținerea neconstituționalității textelor criticate, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, sens în care menționează Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, motiv pentru care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, în raport cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie.

10. Având cuvântul, domnul avocat Stan Tîrnoveanu arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat, sub toate aspectele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, astfel că nu se impune un reviriment jurisprudențial. Față de jurisprudența Curții Constituționale în materie, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

11. Având cuvântul, părțile prezente nu își exprimă opinia cu privire la aspectele invocate de către autoarele excepției de neconstituționalitate.

12. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în raport cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

13. Prin Încheierea din 10 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.182/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, cu excepția art. 11 din aceeași lege**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 525D/2017.

14. Prin Încheierea din 23 ianuarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 17.961/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile”, raportat la art. 5 și art. 6 din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 864D/2017.

15. Prin Încheierea din 22 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.962/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.215D/2017.

16. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 25.243/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.228D/2017.

17. Prin Încheierea din de 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.604/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 teza întâi în Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.230D/2017.

18. Prin Încheierea nr. 4.508 din 17 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 14.282/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 și art. 11 teza întâi, cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de

Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.252D/2017.

19. Prin Încheierea din 17 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.718/256/2016, **Judecătoria Medgidia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.296D/2017.

20. Prin Încheierea din 24 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.575/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 și ale art. 5 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.302D/2017.

21. Prin Încheierea din 8 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 32.413/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.303D/2017.

22. Prin Încheierea din data de 6 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 21.549/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.308D/2017.

23. Prin Încheierea din 30 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 22.875/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 „cu excepția tezei întâi” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.309D/2017.

24. Prin Încheierea din 20 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 19.725/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.342D/2017.

25. Prin Încheierea din 22 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 4.631/182/2016, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.344D/2017.

26. Prin Încheierea din 22 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 7.495/182/2016, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.345D/2017.

27. Prin Încheierea din 6 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 18.398/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.347D/2017.

28. Prin Încheierea din 29 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 29.610/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.348D/2017.

29. Prin Încheierea din 28 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 22.254/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, precum și legea în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.349D/2017.

30. Prin Încheierea din 28 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 23.073/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.350D/2017.

31. Prin Încheierea din 31 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 6.746/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.353D/2017.

32. Prin Încheierea din 4 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 5.342/182/2016, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.354D/2017.

33. Prin Încheierea nr. 3.943 din 8 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 15.330/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.355D/2017.

34. Prin Încheierea din 21 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 7.406/327/2016, **Judecătoria Tulcea — Secția civilă și penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 10 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.356D/2017.

35. Prin Încheierea din 17 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 13.293/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3,**

art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 10 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.365D/2017.

36. Prin Încheierea din 10 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 11.790/94/2016, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.366D/2017.

37. Prin Încheierea din 3 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 919/258/2017, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.370D/2017.

38. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 910/309/2016, **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 teza întâi, art. 5 alin. (3) și art. 11 teza întâi, sintagma „în vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit” din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.377D/2017.

39. Prin Încheierea din 31 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.697/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, cu excepția dispozițiilor art. 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.380D/2017.

40. Prin Încheierea din 31 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 31.823/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016**, cu excepția dispozițiilor art. 11 din aceeași lege, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.381D/2017.

41. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.841/196/2016, **Judecătoria Brăila — Secția civilă, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.390D/2017.

42. Prin Încheierea nr. 5.941 din 5 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.902/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.391D/2017.

43. Prin Încheierea din 20 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 2.319/866/2016, **Judecătoria Pașcani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.417D/2017.

44. Prin Încheierea din 3 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.078/258/2016, **Judecătoria Miercurea-Ciuc a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale 1.418D/2017.

45. Prin Încheierea din 24 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 26.429/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.421D/2017.

46. Prin Încheierea din 29 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 18.728/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.427D/2017.

47. Prin Încheierea din 15 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 11.600/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Investcapital Malta LTD și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.441D/2017.

48. Prin Încheierea din 5 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 11.087/211/2016, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.449D/2017.

49. Prin Încheierea din 5 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 14.936/4/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 7, art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.450D/2017.

50. Prin Încheierea din 14 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 23.059/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 10 și art. 11, cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.451D/2017.

51. Prin Încheierea din 21 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 16.899/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 și ale art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.457D/2017.

52. Prin Încheierea din 3 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 26.601/233/2016, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost —

S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.479D/2017.

53. Prin Încheierea din 19 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 16.478/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.486D/2017.

54. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 34.024/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6 și art. 7 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.487D/2017.

55. Prin Încheierea din 3 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 14.297/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (1), (2) și (4) și art. 11, cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.488D/2017.

56. Prin Încheierea din 22 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 18.013/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.492D/2017.

57. Prin Încheierea din 3 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 18.438/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 10 și art. 11, cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.493D/2017.

58. Prin Încheierea din 10 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 12.262/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.494D/2017.

59. Prin Încheierea din 10 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 1.218/267/2016, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.495D/2017.

60. Prin Încheierea din 16 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.496/320/2016/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11**

din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.497D/2017.

61. Prin Încheierea din 9 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.139/191/2016, **Judecătoria Blaj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Plus (Gulf) LTD și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.499D/2017.

62. Prin Încheierea din 23 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.241/197/2016, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.501D/2017.

63. Prin Încheierea din 3 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 32.471/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.520D/2017.

64. Prin Încheierea din 27 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 14.929/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.521D/2017.

65. Prin Încheierea din 27 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.307/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.523D/2017.

66. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 19.503/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credite Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.525D/2017.

67. Prin Încheierea din 11 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 24.303/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.526D/2017.

68. Prin Încheierea din 16 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.830/302/2016, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de

Societatea Credit Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.527D/2017.

69. Prin Încheierea din 11 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.904/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.528D/2017.

70. Prin Încheierea din 4 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 24.362/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 11, cu excepția sintagmei „precum și din devalorizarea bunurilor imobile” din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.529D/2017.

71. Prin Încheierea din 11 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.804/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.530D/2017.

72. Prin Încheierea din 30 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.688/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.535D/2017.

73. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.397/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.536D/2017.

74. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.626/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.537D/2017.

75. Prin Încheierea din 15 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 13.627/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.538D/2017.

76. Prin Încheierea din 3 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.972/200/2016, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit

Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.539D/2017.

77. Prin Încheierea din 16 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.530/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.540D/2017.

78. Prin Încheierea din 16 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 26.003/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Alpha Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.545D/2017.

79. Prin Încheierea din 10 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 14.223/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (3) și art. 10 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.546D/2017.

80. Prin Încheierea din 17 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.399/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.547D/2017.

81. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.201/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.548D/2017.

82. Prin Încheierea 22 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.459/290/2016, **Judecătoria Reșița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.549D/2017.

83. Prin Încheierea din 20 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.627/196/2016, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.550D/2017.

84. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 4.438/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.559D/2017.

85. Prin Încheierea din 17 februarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 19.068/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.560D/2017.

86. Prin Încheierea din 21 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.849/277/2016, **Judecătoria Pătârlagele a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.561D/2017.

87. Prin Încheierea din 9 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.787/94/2016, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.575D/2017.

88. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.598/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (3) din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.577D/2017.

89. Prin Încheierea din 29 martie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 4.014/176/2016, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.578D/2017.

90. Prin Încheierea din 12 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 33.726/4/2016, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.596D/2017.

91. Prin Încheierea nr. 7.033 din 21 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.830/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.600D/2017.

92. Prin Încheierea nr. 7.034 din 21 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 24.118/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.601D/2017.

93. Prin Încheierea din 3 mai 2017 pronunțată în Dosarul nr. 36.403/212/2016, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.628D/2017.

94. Prin Sentința civilă nr. 3.114 din 14 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 18.744/233/2016, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Banca Românească — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.630D/2017.

95. Prin Încheierea din 27 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 14.253/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.644D/2017.

96. Prin Încheierea din 22 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.715/94/2016, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.688D/2017.

97. Prin Încheierea din 12 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 6.699/243/2016, **Judecătoria Hunedoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.703D/2017.

98. Prin Încheierea din 27 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 13.979/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.730D/2017.

99. Prin Încheierea din 2 mai 2017 pronunțată în Dosarul nr. 8.807/333/2016, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 4, art. 6, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Credit Plus (Gulf) LTD și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.732D/2017.

100. Prin Încheierea din 3 mai 2017 pronunțată în Dosarul nr. 27.188/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.756D/2017.

101. Prin Încheierea din 9 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.502/303/2016, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3) și art. 11 din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său**, excepție ridicată de Societatea Piraeus Bank România — S.A. și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.757D/2017.

102. În motivarea excepției de neconstituționalitate se reține, în esență, că legea dării în plată prevede că această lege se coroborează cu dispozițiile mai multor acte normative, însă nu și în ce fel se va face această operațiune de coroborare, în condițiile în care, din punct de vedere material, dispozițiile legii

dării în plată tind mai mult spre o modificare, iar uneori, cum ar fi cazul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, spre o înlăturare de la aplicare și schimbare totală a reglementării. De asemenea, nu reglementează situația în care se află imobilul, spre exemplu în cazul în care este afectat de sarcini. Astfel, există o inadverență între scopul declarat de legiuitor și textul legii dării în plată.

103. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (3)—(5), coroborat cu art. 126 din Constituție, se arată că legiuitorul a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silite.

104. Astfel, se arată că dispozițiile criticate contravin principiului neretroactivității, exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime, fiind încălcat principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie cercetate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească; legea stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă; previzibilitatea impunea menținerea acelorași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului; or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii.

105. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 11 și 20 din Constituție, se arată că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

106. Referitor la pretinsa încălcare a art. 15 alin. (2) din Constituție, se arată că, prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile criticate sunt neconstituționale. În același sens, se arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind, în același timp, și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendentia* și *facta futura*.

107. Astfel, normele criticate acționează nu numai asupra efectelor prezente sau viitoare ale raportului juridic născut sub legea veche, ci chiar asupra momentului inițial de constituire a situației juridice, modificând esențial regimul juridic creat prin încheierea contractului de credit, cu încălcarea principiului *tempus regit actum*. Ca atare, Legea nr. 77/2016 este neconstituțională în măsura în care s-ar aplica cu privire la contracte de credit încheiate anterior datei intrării sale în vigoare.

108. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebancaară sau cesionar al acestora. Se consideră că prevederile legii în discuție au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ; discriminarea se creează și în cazul creditorilor ipotecari diligenți, în situația în care debitorul are alte bunuri libere de sarcini, se creează o situație preferențială pentru ceilalți creditori în comparație cu creditorii diligenți care și-au constituit o garanție. De asemenea, legea tratează în mod discriminatoriu creditorul, în speță banca, în comparație cu consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, deși la momentul semnării acestor contracte regimul juridic era complet diferit. Prin urmare, dispozițiile criticate pun creditorul într-o poziție de inferioritate și inegalitate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru dobândirea imobilului. Astfel, consumatorului i se recunoaște dreptul de a se libera de datorie prin simplul transfer al imobilului constituit drept garanție, fără a ține cont de interesul și opțiunea creditorului, ceea ce este evident un privilegiu creat de lege pentru împrumutați.

109. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 și art. 24 din Constituție, se arată că prevederile legii criticate dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”; legea limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție. Astfel, se încalcă dreptul la apărare și accesul liber la justiție, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute în lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrădire nejustificată a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devine ineficace și iluzoriu.

110. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție, se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității unor prevederi ale legii criticate. În acest context, se precizează faptul că se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz. Se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate

întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului; prin efectul legii, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit. Se mai susține că Legea nr. 77/2016 restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

111. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 45 din Constituție, se subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață.

112. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 47 din Constituție, se susține că, față de expunerea de motive, legea apare ca o măsură de protecție/asistență socială, măsură care, potrivit Constituției, nu poate fi dispusă de către statul român, decât pe propria sa cheltuială, iar nu prin afectarea drepturilor patrimoniale și intereselor unor persoane de drept privat.

113. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 53 alin. (2) din Constituție, se apreciază că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe. Astfel, dispozițiile criticate permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitorii aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale, context în care se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriilor. De asemenea, legea nu urmărește un scop legitim în sensul că vizează interese pur private, și nu pe cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al imprevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și ale debitorului.

114. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 73 alin. (3) din Constituție, se arată că legea reglementează aspecte referitoare la proprietate, care cad sub incidența acestor dispoziții constituționale, astfel trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară; din moment ce legea criticată reglementează derogări de la Codul civil, lege organică, și normele derogatorii trebuie să fie adoptate ca lege organică.

115. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 135 din Constituție, se precizează că prevederile criticate aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind astfel necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea în ansamblul său favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

116. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 148 din Constituție, se arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că

astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională. De asemenea, se apreciază că se aduce atingere art. 148 alin. (2) din Constituție, ca urmare a nerespectării obligației statului de asigurare a stabilității economice, prevăzută de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În vederea asigurării stabilității prețurilor, autoritățile naționale au obligația de a solicita Băncii Centrale Europene un aviz cu privire la proiectul legii dării în plată, context în care se precizează că singurele mențiuni cu privire la dispozițiile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale sunt în expunerea de motive, iar nu în cuprinsul legii, ceea ce ar putea duce la declanșarea *procedurii de infringement* din partea Comisiei Europene, ca urmare a faptului că anumite aspecte reglementate de directive nu se regăsesc în legea criticată.

117. În acest context, în considerentele avute în vedere în motivarea excepției de neconstituționalitate se menționează Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Constituționale, prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora evenimentele legislative pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior, având ca obiect exclusiv evenimentul respectiv, dar și prin alte acte normative ulterioare care, în principal, reglementează o anumită problemă, iar ca măsură conexă dispun asemenea evenimente pentru a asigura corelarea celor două acte normative interferente.

118. Pentru toate argumentele expuse, autorii excepției susțin neconstituționalitatea dispozițiilor criticate și, în consecință, admiterea excepției de neconstituționalitate formulate.

119. **Judecătoria Sectorului 3 — Secția civilă**, în Dosarul nr. 525D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

120. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 864D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

121. **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.215D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

122. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.228D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

123. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.230D/2017, nu își exprimă opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate, „pentru a evita o antepunțare asupra soluției cauzei”.

124. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.252D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

125. **Judecătoria Medgidia**, în Dosarul nr. 1.296D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

126. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 1.302D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

127. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 1.303D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

128. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.308D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

129. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.309D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

130. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.342D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

131. **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.344D/2017, nu își expune opinia, „pentru evitarea unei antepuneri asupra fondului cauzei”.

132. **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.345D/2017, nu își expune opinia, „pentru evitarea unei antepuneri asupra fondului cauzei”.

133. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.347D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

134. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.348D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

135. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.349D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

136. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.350D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

137. **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională**, în Dosarul nr. 1.353D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

138. **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.354D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

139. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.355D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

140. **Judecătoria Tulcea — Secția civilă și penală**, în Dosarul nr. 1.356D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

141. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.365D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

142. **Judecătoria Buftea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.366D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

143. **Judecătoria Miercurea-Ciuc**, în Dosarul nr. 1.370D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

144. **Judecătoria Șimleu Silvaniei — Secția mixtă**, în Dosarul nr. 1.377D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

145. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.380D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

146. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.381D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

147. **Judecătoria Brăila — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.390D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

148. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.391D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

149. **Judecătoria Pașcani**, în Dosarul nr. 1.417D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

150. **Judecătoria Miercurea-Ciuc**, în Dosarul nr. 1.418D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

151. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.421D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

152. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.427D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

153. **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.441D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

154. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.449D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

155. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.450D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

156. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.451D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

157. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.457D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

158. **Judecătoria Galați — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.479D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

159. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.486D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

160. **Judecătoria Sectorului 3 București**, în Dosarul nr. 1.487D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

161. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.488D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

162. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** nu își exprimă opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

163. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.493D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

164. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.494D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

165. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.495D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

166. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.497D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

167. **Judecătoria Blaj**, în Dosarul nr. 1.499D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

168. **Judecătoria Brașov — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.501D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

169. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 1.520D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

170. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.521D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

171. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.523D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

172. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.525D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

173. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.526D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

174. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.527D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

175. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, Dosarul nr. 1.528D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

176. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.529D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

177. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, Dosarul nr. 1.530D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

178. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.535D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

179. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.536D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

180. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.537D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

181. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.538D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

182. **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.539D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

183. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul nr. 1.540D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

184. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.545D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

185. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.546D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

186. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.547D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

187. **Judecătoria Ploiești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.548D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

188. **Judecătoria Reșița**, în Dosarul nr. 1.549D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

189. **Judecătoria Brăila — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.550D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

190. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul nr. 1.559D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

191. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.560D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

192. **Judecătoria Pătărlagele**, în Dosarul nr. 1.561D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

193. **Judecătoria Buftea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.575D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

194. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.577D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

195. **Judecătoria Alba Iulia**, în Dosarul nr. 1.578D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

196. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.596D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

197. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.600D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

198. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.601D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

199. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.628D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

200. **Judecătoria Galați — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.630D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

201. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.644D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

202. **Judecătoria Buftea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.688D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

203. **Judecătoria Hunedoara**, în Dosarul nr. 1.703D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

204. **Judecătoria Oradea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.730D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

205. **Judecătoria Vaslui**, în Dosarul nr. 1.732D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

206. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.756D/2017, nu își exprimă opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

207. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.757D/2017, opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

208. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

209. **Guvernul**, față de jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază astfel: cu privire la sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”, cuprinsă în art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în conformitate cu prevederile art. 29 alin. (3) și alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale; prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, 7 și 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale în măsura în care instanța judecătorească verifică condițiile referitoare la existența impreviziunii; excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și a prevederilor art. 11 teza a doua este inadmisibilă; excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 este neîntemeiată.

210. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

211. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

212. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, în ansamblul său, precum și unele prevederi punctuale din această lege, respectiv art. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11 din Legea nr. 77/2016, iar, în funcție de data încheierii de sesizare și în raport cu data pronunțării sau publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, art. 11 din Legea nr. 77/2016, cu excepția sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*”. Analizând actele dosarelor, Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți de aplicarea *ope legis* a mecanismului legal instituit prin Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în condițiile în care contractele de credit au fost încheiate anterior intrării în vigoare a acestei legi. Ca atare, Curtea, având în vedere Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017 și Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, va reține ca obiect reunit al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6, art. 7, art. 8, art. 10 și art. 11 **teza întâi** din Legea nr. 77/2016, precum și legea în ansamblul său.

213. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3)—(5) cu privire la statul de drept, separația puterilor în stat și componenta referitoare la principiul securității juridice, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 47 referitor la nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) cu privire la categoriile de legi — legi organice, art. 126 alin. (1) referitor la instanțele judecătorești, art. 135 privind economia și art. 148 cu privire la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt menționate prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010,

publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014.

214. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 77/2016 are, în esență, ca obiect de reglementare instituirea unor mecanisme și proceduri legale în virtutea cărora debitorii care se află în imposibilitate de a achita împrumutul acordat în baza unui contract de credit să poată proceda la predarea imobilului ipotecat către creditor în vederea stingerii obligațiilor asumate prin contractul de credit.

215. Astfel cum reiese din expunerea de motive, în contextul în care debitorii (persoane fizice) din contractele de credit nu dispun de mijloacele necesare achitării creditului către instituția de credit, către instituția financiară nebancaară sau către cesionarul creanței, poate apărea situația în care, deși imobilul aflat în proprietatea debitorului a fost valorificat în urma executării silite, să rămână o diferență de plată din partea debitorului, context în care situația este inechitabilă, deoarece instituția de credit sau, după caz, instituția financiară nebancaară a acordat, în principiu, un credit în condițiile în care valoarea imobilului a fost stabilită chiar de către evaluatori agreeți de creditor. Or, într-o atare situație, se pune problema protejării debitorilor contractelor de credit de abuzurile cesionarilor de creanțe și, în egală măsură, să fie partajate, într-un mod echitabil, riscurile devalorizării bunului între creditor și debitor.

216. Prevederile art. 1 din Legea nr. 77/2016 circumscrisu sfera de aplicabilitate a acestei legi — raporturile juridice și persoanele ce cad sub incidența acesteia, respectiv se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancaare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor, precum și celor în care creanța creditorului izvorând dintr-un contract de credit este garantată cu fideiusiunea și/sau solidaritatea unuia sau mai multor codebitori sau coplătitori. Consumatori sunt persoanele definite de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, și Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2012. Aceste dispoziții se completează cu prevederile art. 10 din Legea nr. 77/2016, potrivit cărora „*va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare. De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal*”. Totodată, Curtea observă că, prin Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a constatat că art. 1 din Legea nr. 77/2016 nu contravine niciunui text constituțional invocat, acesta stabilind doar sfera de aplicare a legii supuse controlului de constituționalitate, respectiv a raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancaare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor. Mai mult, acest text nici măcar nu stabilește obiectul legii, obiect care se conturează începând cu art. 3 din lege.

217. Dispozițiile art. 2 statuează că prevederile Legii nr. 77/2016 se coroborează cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu celelalte dispoziții legale în vigoare.

218. Aceste prevederi sunt în consonanță cu dispozițiile Legii nr. 24/2000, care statuează că „*actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune* [art. 13 lit. a)]. În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține, iar trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul său conținut ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare [art. 50 alin. (1) și (3)]. O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are caracter special față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie. Caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie. Reglementarea este derogatorie dacă soluțiile legislative referitoare la o situație anume determinată cuprind norme diferite în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri [art. 15].

219. În continuare, din economia Legii nr. 77/2016, Curtea observă că dispozițiile acesteia trebuie interpretate în mod necesar prin coroborarea tuturor prevederilor acestei legi, mai cu seamă în ceea ce privește art. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11, prevederi care nu pot fi disociate și interpretate în mod disparat.

220. Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 77/2016 prevăd că, prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă, în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) din lege, părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.

221. Față de aceste prevederi, se impune precizarea că, astfel cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, având în vedere că majoritatea contractelor de împrumut vizate de legea criticată au fost încheiate în perioada 2007—2009, acestor contracte le este aplicabil cadrul legal de la acea dată. Astfel, dreptul comun îl constituia Codul civil în vigoare la acea dată, iar reglementări suplimentare, specifice domeniului bancar, se regăseau în Legea nr. 190/1999. Curtea, în jurisprudența sa, a observat însă că Legea nr. 77/2016 se aplică și contractelor care au fost încheiate în baza altor prevederi legale decât cele ale Legii nr. 190/1999. Cu alte cuvinte, și unele credite care nu au fost contractate în scopul achiziționării unor imobile au fost garantate prin instituirea unor ipoteci asupra unor bunuri imobile. Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970 (a se vedea Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 695 din 24 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 15 martie 2017).

222. Din conținutul reglementării Legii nr. 77/2016 se deduce că art. 3 este indisolubil legat, în primul rând, de art. 11 din această lege. În timp ce art. 3 se referă la o derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, art. 11 statuează că „*prezenta lege se aplică atât contractelor de credit afilate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată*”.

223. Ca atare, evaluând segmentele temporale la care face referire Legea nr. 77/2016, Curtea observă că aceasta dispune aplicabilitatea sa astfel: un moment înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016 — care la rândul său cuprinde două situații,

respectiv contractele încheiate sub imperiul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare și al Codului civil din 1864 și cele încheiate începând cu 1 noiembrie 2011 sub imperiul Legii nr. 287/2009 privind Codul civil; un moment după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

224. Față de această situație legislativă și având în vedere faptul că toate contractele de împrumut vizate de dispozițiile Legii nr. 77/2016, supuse controlului de constituționalitate, analizate și concretizate prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, erau încheiate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, Curtea a distins între teza întâi și teza a doua ale art. 3, prin coroborare cu art. 11 (a se vedea paragraful 104 din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016).

225. Dispozițiile art. 4 prevăd condițiile cumulative ce trebuie îndeplinite pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată, respectiv: a) acreditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială; b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit; c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință; d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi. În situația în care executarea obligațiilor asumate prin contractul de credit a fost garantată cu două sau mai multe bunuri, în vederea aplicării procedurii prevăzute de prezenta lege debitorul va oferi în plată toate bunurile ipotecate în favoarea creditorului.

226. Dispozițiile art. 5 prevăd procedura de urmat în cazul subiecților de drept prevăzuți de această lege. Astfel, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4. Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractul de credit ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi. Prima zi de convocare la notar public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Cu cel puțin 3 zile libere înainte de prima zi de convocare la notar public, părțile transmit acestuia informațiile și înscrisurile necesare încheierii actului de dare în plată. Toate costurile notariale și, după caz, ale executorului judecătoresc sau ale avocatului se suportă de către debitor.

227. Dispozițiile art. 6 prevăd că de la data primirii notificării prevăzute la art. 5 se suspendă dreptul creditorului de a se îndrepta împotriva codebitorilor, precum și împotriva garanțiilor personali sau ipotecari. În situația admiterii definitive a contestației prevăzute la art. 7, creditorul poate demara sau, după caz, relua orice procedură judiciară sau extrajudiciară atât împotriva debitorului, cât și împotriva altor garanții personali sau ipotecari. Demersurile prevăzute la art. 5 și art. 7—9 pot fi întreprinse și de codebitori, precum și de garanții personali sau

ipotecari ai consumatorului principal, cu acordul acestuia sau al succesorilor săi. Acțiunea în regres împotriva debitorului principal va putea fi formulată numai după stingerea integrală a datoriei izvorând din contractul de credit, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi. Ca atare, cu privire art. 5 și 6 din lege, Curtea constată că acestea reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Curtea observă că art. 3 teza a doua din lege a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate (a se vedea Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, paragraful 99).

228. Dispozițiile art. 7 prevăd că, în termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege. Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul. Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate. Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi repuse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege. În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.

229. Dispozițiile art. 8 prevăd că, în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Cererea se judecă cu celeritate, cu citarea părților, de către judecătoria în circumscripția căreia domiciliază debitorul. Până la soluționarea definitivă a cererii prevăzute la alin. (1) se menține suspendarea oricărei plăți către creditor, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. Acțiunea prevăzută de prezentul articol este scutită de plata taxei judiciare de timbru. Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriei izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.

230. Dispozițiile art. 9 prevăd că hotărârea pronunțată potrivit prevederilor art. 8 poate fi atacată cu apel, în termen de 7 zile de la comunicare. Ca atare, Curtea constată că acest din urmă text legal reglementează faptul că hotărârea prin care se admite sau se respinge cererea de constatare a stingerii obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și de transmitere a dreptului de proprietate către creditor este supusă apelului în termen de 7 zile de la comunicare. Or, în temeiul art. 21 alin. (3) și art. 129

din Constituție, legiuitorul este cel competent să stabilească atât căile de atac, cât și termenele în care acestea se exercită (a se vedea Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, paragraful 117).

231. Dispozițiile art. 10 prevăd că la momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare. De aceste dispoziții beneficiază și codebitorul sau fideiuserul care a garantat obligația debitorului principal. Curtea constată că acest text de lege reglementează momentul de la care darea în plată își produce efectele, respectiv de la data încheierii contractului translativ de proprietate sau de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, fiind un aspect de procedură, și nu unul de drept substanțial (a se vedea și Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, paragraful 118).

232. De altfel, astfel cum s-a arătat la examinarea art. 1, aceste dispoziții completează sfera subiecților cărora li se aplică Legea nr. 77/2016. Astfel, în virtutea prevederilor Legii nr. 77/2016, darea în plată stinge datoria în egală măsură pentru toți subiecții de drept care sunt vizați, respectiv consumator, codebitor, coplătitor, sau fideiuserul care a garantat obligația debitorului principal.

233. Dispozițiile art. 11 prevăd că, în vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, [*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*], legea se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată. Aceste dispoziții, astfel cum s-a menționat mai sus, trebuie coroborate cu întreg ansamblul legii.

234. Curtea constată că atât Legea nr. 77/2016, în ansamblul său, cât și prevederi punctuale din acest act normativ, în raport cu prevederi constituționale și critici de neconstituționalitate similare, au mai format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care este Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată. Ulterior, în raport cu considerentele, dispozitivul și data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a acestei decizii, Curtea și-a conturat o jurisprudență pe care a dezvoltat-o în raport cu criticile de neconstituționalitate formulate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, Decizia nr. 238 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, Decizia nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, Decizia nr. 359 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 1 noiembrie 2017, Decizia nr. 367 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 17 iulie 2017, Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017¹, Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017², Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017³, Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2017⁴, Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017⁵, Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017⁶, nepublicate la data pronunțării prezentei decizii.

235. Față de jurisprudența sa în materie, Curtea constată că, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre dispozițiile legale criticate cuprinse în Legea nr. 77/2016, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a excepției de

¹ Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 29 ianuarie 2018.

² Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2018.

³ Decizia nr. 567 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 30 ianuarie 2018.

⁴ Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 28 noiembrie 2017.

⁵ Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 21 decembrie 2017.

⁶ Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2018.

neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”.

236. Astfel, referitor la situația de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești a quo care au sesizat instanța de contencios constituțional, Curtea reține că, în prezentele cauze, contractele de credit au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011.

237. Faptul că acest contract de credit, ce face obiectul cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești a quo care a sesizat Curtea în prezentul dosar, a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant în examinarea admisibilității excepției având ca obiect dispozițiile art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, prevederile art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 nu fac obiectul excepției de neconstituționalitate, întrucât autoarele excepției, în motivarea acesteia, au făcut precizarea că textele criticate sunt neconstituționale în măsura în care s-ar aplica cu privire la contracte de credit încheiate anterior datei intrării sale în vigoare, respectiv raportat la data încheierii contractului de credit, așadar critica vizează exclusiv prima teză a art. 11 din Legea nr. 77/2016.

238. În ceea ce privește prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016 („*prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”), având în vedere că același contract de credit a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, adică 1 octombrie 2011, prevederile de lege criticate nu pot fi aplicate contractelor încheiate anterior intrării în vigoare a noului Cod civil, așa încât Curtea va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

239. De asemenea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 120, Curtea a constatat că prevederile art. 11 teza întâi raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei impreviziunii la contractele în derulare. Astfel, din punct de vedere procedural, instanța judecătorească, în condițiile formulării contestației de către creditor sau a acțiunii în constatare de către debitor, va verifica îndeplinirea condiției notificării creditorului conform celor prevăzute de Legea nr. 77/2016, precum și îndeplinirea criteriilor prevăzute de art. 4 din lege, aplicând în mod obligatoriu teoria impreviziunii în cadrul art. 7 din lege, respectiv art. 8 ori în cadrul art. 9 din aceeași lege. Curtea a precizat, astfel, că instanța judecătorească care, în condițiile legii, este independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea impreviziunii până la limita superioară impusă de Legea nr. 77/2016 (predarea imobilului și ștergerea datoriilor principale și accesorii).

240. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 116, Curtea a constatat că instituția impreviziunii aplicabilă *ope legis* pentru toate contractele încheiate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016 nu poate fi

recunoscută, fiind în contradicție cu prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. În aceste condiții, prevederile legale criticate nu sunt clare, permițând interpretări contradictorii cu privire la posibilitatea instanței judecătorești de a verifica îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii. Or posibilitatea părților din contractele respective de a prezenta situația de fapt dintr-un dosar în fața unei instanțe judecătorești este absolut necesară, având în vedere că judecătorul trebuie să verifice această situație, astfel încât instituția dării în plată să nu fie un instrument discreționar pus la dispoziția doar a unei părți și, astfel, să dezechilibreze raportul contractual. Numai în acest fel se poate asigura, în aceste cazuri, respectarea principiului egalității armelor în cadrul procesului civil.

241. La paragraful 122 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. Astfel, analizând problema constituționalității acestei sintagme din cuprinsul art. 11 al Legii nr. 77/2016, Curtea a constatat că obiectul contractelor de credit îl reprezintă sume de bani, și nu bunuri imobile. În condițiile în care art. 11 teza întâi prevede, ca un criteriu de sine stătător, criteriul devalorizării bunurilor imobile ce fac obiectul garanției aduse de debitor, se ajunge la o încălcare a dreptului de proprietate privată asupra sumelor de bani ale împrumutătorului (instituției de credit), drept prevăzut de art. 44 din Constituție. Curtea a constatat că un astfel de criteriu, care a fost prevăzut alternativ cu cel al riscurilor ce izvorăsc din contractul de credit și, deci, folosit de sine stătător, este incompatibil cu aplicarea impreviziunii de către instanța judecătorească, astfel cum a fost configurată sub regimul Codului civil din 1864. Faptul că garanția adusă se devalorizează nu are legătură cu executarea contractului de credit. Acest criteriu ar putea, în schimb, să fie folosit în coroborare cu principiul echității ca parte a teoriei impreviziunii, astfel cum a fost configurată sub regimul Codului civil din 1864. Ca atare, instanța judecătorească urmează să evalueze dezechilibrul prestațiilor rezultate din contractul de credit și prin recurgerea la acest criteriu atunci când contractul de credit a fost convenit în vederea achiziționării unui imobil.

242. Totodată, în dinamica jurisprudențială în materie, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragraful 28, Curtea a statuat că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, decizie interpretativă, nu a constatat neconstituționalitatea pură și simplă a prevederilor art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 și a art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, ci a stabilit, în calitatea sa de garant al supremației Constituției (art. 142 din Legea fundamentală), condițiile în care dispozițiile legale anterferite se subsumează exigențelor Constituției. Or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normei juridice care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, Curtea a reținut că, în analiza acestora, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea Decizia nr. 1.470 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 18 decembrie 2009, Decizia nr. 146 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, sau Decizia nr. 843 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2016, paragraful 25). Atunci când critica de neconstituționalitate a unei norme juridice privește un înțeles sau înțelesuri ale acesteia care se bucură, în continuare, de prezumția de constituționalitate și care nu au fost excluse din cadrul constituțional prin decizia interpretativă, este evident că

instanța constituțională este competentă să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate [a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragraful 48].

243. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale. Ca atare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, mai sus menționată, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, așadar **anterior** datei încheierilor de sesizare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite urmează a fi **respinsă ca inadmisibilă**.

244. În ceea ce privește celelalte aspecte relevate în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici și prevederi constituționale similare, iar Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său. În acest sens, pot fi enumerate, spre exemplu, Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, Decizia nr. 238 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 11 august 2017, Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, Decizia nr. 358 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 3 octombrie 2017, Decizia nr. 359 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 1 noiembrie 2017, Decizia nr. 367 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 564 din 17 iulie 2017, Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017¹, Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017², Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017³, nepublicate la data pronunțării prezentei decizii.

245. Față de această împrejurare, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său urmează a fi **respinsă ca neîntemeiată**.

246. Astfel, cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49, a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din lege are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în

economia acesteia. O primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând ele însele să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului. Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent dacă bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

247. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și este sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, **pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă** (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, Decizia nr. 254 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 433 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 31 august 2016, paragraful 22, sau Decizia nr. 101 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 26 aprilie 2017, paragraful 16). De altfel, în cauza anterioară, cererea de chemare în judecată, având ca obiect constatarea stingerii datoriilor rezultate din contractul de credit, întemeiată pe art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, **a fost formulată în mod direct de către debitor, fără a urma procedura obligatorie a notificării**.

248. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

249. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, ipoteză ce a format obiectul dosarului instanței judecătorești *a quo*, în acea cauză, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate

¹ Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 29 ianuarie 2018.

² Decizia nr. 569 din 19 septembrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.015 din 21 decembrie 2017.

³ Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 22 ianuarie 2018.

stins, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat.

250. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, temeiul acestei îmbogățiri nemaiputându-l constitui contractul de credit anterior încheiat, ci situația imprevizibilă intervenită pe parcursul derulării contractului, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent că bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca executarea bunului principal și a accesoriilor să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea/executarea silită a debitorului încetează.

251. Astfel cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 638 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 14 februarie 2017, paragraful 25, instanța judecătorească, fiind independentă în aprecierea sa, va putea face aplicarea instituției impreviziunii în temeiul Legii nr. 77/2016, în configurarea determinată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv în temeiul prevederilor art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864, chiar și în cauzele în care este începută executarea silită, indiferent de stadiul executării silită a bunului ipotecat, respectiv în spețele unde este pusă în discuție o asemenea chestiune, cu consecința stingerii datoriilor rezultate din contractele de credit.

252. Curtea a mai reținut că revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit. Totodată, Curtea a reiterat faptul că este rolul instanțelor de judecată să interpreteze normele legale și să facă aplicarea acestora în funcție de conținutul normativ, respectiv dacă sunt norme de drept substanțial sau de drept procesual și

dacă sunt de imediată aplicare, precum și cu privire la prioritatea acestora, în funcție de caracterul de normă specială sau de drept comun (a se vedea Decizia nr. 357 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 19 octombrie 2017, paragrafele 40 și 42).

253. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat, prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

254. Totodată, prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, **prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4)** din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

255. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic, prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca, pe această perioadă, contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinesc, pe toată perioada în care curge termenul de formulare a contestației și a judecătii, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

256. De asemenea, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că

suspendarea plăților este o măsură imediată, menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată.

257. Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicit admise, rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp, cât și din perspectiva titularilor lor.

258. În acest context, prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 38—42, instanța de contencios constituțional a analizat dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele individuale. Astfel s-a reținut că, în mod abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat. De asemenea, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului — de credit în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât prin natura sa juridică de măsură vremelnică/provizorie, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul, în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silite, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silite cu efecte iremediabile asupra

consumatorului, respectiv la relația profesionist-consumator în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract, până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză, care tranșează problema litigioasă dintre părți.

259. În continuare, Curtea a reținut că măsura criticată configurează un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare, în sensul că pune în balanță, pe de o parte, protecția imediată și nemijlocită a consumatorilor, așadar, a unei largi sfere de persoane care, deși situate într-un raport de egalitate juridică, formală cu profesioniștii, totuși, sub aspectul puterii lor economice, apreciate în mod individual, se află într-o evidentă relație de inferioritate, și, pe de altă parte, interesul profesioniștilor de a-și vedea executate sumele de bani rezultate din contractele de credit. Intervenind în acest domeniu sensibil, legiuitorul, în marja sa de apreciere, derivată din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, a reglementat această măsură într-un domeniu limitat (contract de credit) și în condiții restrictive (condiții de admisibilitate în marja impreviziunii), protejând, cu efect imediat și provizoriu, persoanele expuse acestui risc major intervenit în executarea contractului, risc calificat de Curtea Constituțională ca fiind unul supraadăugat. Ar fi fost contrastant cu însăși noțiunea de impreviziune ca, pe perioada în care notificarea de dare în plată este depusă, debitorul de bună-credință al obligației să fie ținut să plătească în continuare sume nominale de bani care, sub aspectul cuantumului lor, aduc în discuție impreviziunea, întrucât Curtea, în analiza sa, pleacă de la premisa axiomatică a art. 57 din Constituție. În aceste condiții nu este de admis ca o realitate juridică, formală, rezultată din contractul de credit, să prevaleze asupra regulilor de echitate și bună-credință care guvernează materia contractelor civile.

260. De asemenea, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului, în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

261. În consecință, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

262. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115, că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.

263. Referitor la critica de neconstituționalitate, prin prisma principiului egalității, Curtea reține că, în ceea ce privește

încălcarea art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. De asemenea, art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Ca atare, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 112, Curtea a constatat că acele categorii de creditori menționate în motivarea excepției de neconstituționalitate sunt în situații diferite. Instituțiile financiare, în calitate de creditori care și-au garantat creanțele cu ipotecă asupra unor imobile, se află, totuși, pe o poziție diferită față de cea a creditorilor chirografari, având în vedere natura diferită a creanțelor lor (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2003).

264. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 614 din 5 octombrie 2017, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Curții din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — în condițiile legii — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și a liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, paragraful 16, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

265. În ceea ce privește invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate a art. 47 alin. (1) din Constituție, Curtea, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 485 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, a arătat că exigențele și garanțiile rezultate din drepturile și libertățile fundamentale reglementate prin Constituție sunt aplicabile și în privința persoanelor juridice, în măsura în care conținutul lor normativ este compatibil cu natura, specificul și particularitățile care caracterizează regimul juridic al persoanei juridice. În aplicarea acestui principiu, prin Decizia nr. 15 din 17 ianuarie 2017, Curtea a reținut că nu există compatibilitate între, pe de o parte, conținutul normativ al

dreptului la un nivel de trai decent și, pe de altă parte, natura, specificul și particularitățile activității desfășurate de *profesioniști*, respectiv instituțiile de credit, instituțiile financiare nebankare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor la care face trimitere art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Prin urmare, autorii excepției de neconstituționalitate nu se pot prevala, în criticile aduse Legii nr. 77/2016, de dispozițiile art. 47 alin. (1) din Constituție.

266. Față de jurisprudența sa în materie, Curtea reiterează lipsa incidenței dispozițiilor art. 53 din Constituție, având în vedere faptul că prevederile ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate sunt criticate și din perspectiva altor standarde constituționale decât cele prin raportare la care Curtea a reținut neconstituționalitatea unor prevederi prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, dar care au fost avute în vedere de instanța constituțională în jurisprudența sa.

267. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecării, prevederile Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauză.

268. În fine, cu privire la criticile de neconstituționalitate care privesc legea în ansamblul său, Curtea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2017, paragraful 108, a statuat că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea a constatat că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă, ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau, după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015), care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind legea, în ansamblul său (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 565 din 19 septembrie 2017, precitată).

269. Față de cele prezentate, Curtea nu poate reține neconstituționalitatea prevederilor Legii nr. 77/2016 nici sub aspectul că „legea dării în plată prevede faptul că această lege se coroborează cu dispozițiile mai multor acte normative, însă nu prevede în ce fel se va face această operațiune de

coroborare, în condițiile în care, din punct de vedere material, dispozițiile legii dării în plată tind mai mult spre o modificare, iar uneori, cum ar fi cazul Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, spre o înlăturare de la aplicare și schimbare totală a reglementării”.

270. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, precum și a legii în ansamblul său,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016, precum și a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 14.182/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 17.961/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.962/200/2016 al Judecătoriai Buzău — Secția civilă, de Societatea BRD — Groupe Société Générale — S.A. în Dosarul nr. 25.243/300/2016 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.604/302/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.282/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 8.718/256/2016 al Judecătoriai Medgidia, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.575/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 32.413/299/2016* al Judecătoriai Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.549/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 22.875/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 19.725/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 4.631/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 7.495/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 18.398/245/2016 al Judecătoriai Iași — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 29.610/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 22.254/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 23.073/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 6.746/279/2016 al Judecătoriai Piatra-Neamț, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 5.342/182/2016 al Judecătoriai Baia Mare — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 15.330/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 7.406/327/2016 al Judecătoriai Tulcea — Secția civilă și penală, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 13.293/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 11.790/94/2016 al Judecătoriai Buftea — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 919/258/2017 al Judecătoriai Miercurea-Ciuc, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 910/309/2016 al Judecătoriai Șimleu Silvaniei — Secția mixtă, de Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.697/197/2016 al Judecătoriai Brașov — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 31.823/197/2016 al Judecătoriai Brașov — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 11.841/196/2016 al Judecătoriai Brăila — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 27.902/212/2016/a1 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 2.319/866/2016 al Judecătoriai Pașcani, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 6.078/258/2016 al Judecătoriai Miercurea-Ciuc, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 26.429/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.728/4/2016 al Judecătoriai Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Investcapital Malta LTD în Dosarul nr. 11.600/200/2016 al Judecătoriai Buzău — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 11.087/211/2016 al Judecătoriai Cluj-Napoca — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.936/4/2016 al Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 23.059/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 16.899/281/2016 al Judecătoriai Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 26.601/233/2016 al Judecătoriai Galați — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 16.478/300/2016 al Judecătoriai Sectorului 2 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 34.024/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 14.297/301/2016 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 18.013/303/2016 al Judecătoriai Sectorului 6 București — Secția

civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.438/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 12.262/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.218/267/2016 al Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 10.496/320/2016/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, de Societatea Credit Plus (Gulf) LTD în Dosarul nr. 1.139/191/2016 al Judecătorei Blaj, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 24.241/197/2016 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 32.471/299/2016* al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 14.929/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.307/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credite Europe Bank NV în Dosarul nr. 19.503/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. și Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 24.303/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 17.830/302/2016 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank România — S.A. în Dosarul nr. 21.904/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 24.362/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 24.804/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 18.688/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 11.397/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 13.626/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 13.627/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 14.972/200/2016 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 6.530/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Alpha Bank România — S.A. în Dosarul nr. 26.003/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 14.223/280/2016 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 11.399/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 17.201/281/2016 al Judecătorei Ploiești — Secția civilă, de Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. în Dosarul nr. 3.459/290/2016 al Judecătorei Reșița, de Societatea Credit Europe Bank NV în Dosarul nr. 10.627/196/2016 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. și ERB New Europe Funding II B.V. în Dosarul nr. 4.438/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 19.068/245/2016 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 1.849/277/2016 al Judecătorei Pătărlagele, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 11.787/94/2016 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 9.598/271/2016 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 4.014/176/2016 al Judecătorei Alba Iulia, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 33.726/4/2016 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 18.830/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 24.118/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 36.403/212/2016 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Românească — S.A. în Dosarul nr. 18.744/233/2016 al Judecătorei Galați — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 14.253/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 8.715/94/2016 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 6.699/243/2016 al Judecătorei Hunedoara, de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 13.979/271/2016 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, de Societatea Credit Plus (Gulf) LTD în Dosarul nr. 8.807/333/2016 al Judecătorei Vaslui, de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 27.188/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă și de Societatea Piraeus Bank România — S.A. în Dosarul nr. 27.502/303/2016 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți, în aceleași dosare, ale aceluiași instanțe de judecată, și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a legii în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Alba Iulia, Judecătorei Baia Mare — Secția civilă, Judecătorei Blaj, Judecătorei Brașov — Secția civilă, Judecătorei Brăila — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătorei Buftea — Secția civilă, Judecătorei Buzău — Secția civilă, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Galați — Secția civilă, Judecătorei Hunedoara, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Medgidia, Judecătorei Miercurea-Ciuc, Judecătorei Oradea — Secția civilă, Judecătorei Pașcani, Judecătorei Pătărlagele, Judecătorei Piatra-Neamț, Judecătorei Pitești — Secția civilă, Judecătorei Ploiești — Secția civilă, Judecătorei Reșița, Judecătorei Șimleu Silvaniei — Secția mixtă, Judecătorei Târgu Jiu — Secția civilă, Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătorei Tulcea — Secția civilă și penală, Judecătorei Vaslui și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 218

din 17 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată din oficiu, de către Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 22.403/325/2016 al acestei instanțe. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.431D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, apreciază că prevederile legale criticate nu încalcă dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, consacrat de art. 22 din Constituție, așa cum susține autoarea excepției de neconstituționalitate, ci subliniază rolul activ pe care instanța de judecată trebuie să îl manifeste în administrarea probelor, în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Învederează, totodată, faptul că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, astfel încât, fiind vorba despre un proces civil guvernat, printre altele, de principiul disponibilității, ceea ce presupune că instanța de judecată nu poate să schimbe situația de fapt calificată juridic, aceasta fiind opțiunea exclusivă a celui care formulează cererea.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 22.403/325/2016 al Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția a fost ridicată din oficiu, de către instanța de judecată, într-o cauză civilă având ca obiect o plângere contravențională.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, **Judecătoria Timișoara — Secția I civilă** apreciază că

prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale în măsura în care nu permit schimbarea încadrării faptei contravenționale de către instanța de judecată. Învederează, astfel, că art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede că, în cadrul soluționării plângerii contravenționale, instanța verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal de contravenție, fără a exista însă posibilitatea schimbării încadrării juridice. În acest context, menționează că atât doctrina, cât și practica judiciară au reținut că în cazul unei încadrări juridice greșite de către agentul constator, soluția care se impune este anularea procesului-verbal de contravenție, având în vedere că reglementarea criticată nu permite schimbarea încadrării de către judecător. Or, în opinia instanței de judecată, o asemenea abordare legislativă contravine dispozițiilor constituționale ale art. 22 alin. (1), prin aceea că posibile fapte periculoase, acuzații în materie penală — conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului — vor rămâne nesancționate.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest context, reține faptul că din coroborarea prevederilor art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 cu cele ale art. 16, art. 17 și cele ale art. 31 din același act normativ se constată faptul că art. 34 alin. (1) din ordonanța de urgență precitată reglementează posibilitatea instanței care judecă plângerea contravențională de a reaprecia sancțiunea aplicată, cuantumul acesteia, despăgubirile acordate prin procesul-verbal și cuantumul acestora, precum și legalitatea măsurii confiscării. Așadar, instanța de judecată dispune de o marjă largă de apreciere asupra actului atacat, fără însă, ca principiu de bază al materiei contravenționale, a se putea substitui atribuțiilor agentului constator prin schimbarea încadrării juridice a faptei constatate de acesta.

8. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere că instanța de judecată critică, de fapt, lipsa reglementării unor aspecte care vizează modul de interpretare și de aplicare a prevederilor criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, împrejurare care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței Curții Constituționale.

9. Cu toate acestea, în subsidiar, consideră că imposibilitatea instanței de judecată de a schimba încadrarea juridică a faptei contravenționale poate prezenta aspecte de neconstituționalitate din perspectiva dispozițiilor art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției, întrucât împiedică judecătorul să ducă la îndeplinire actul de justiție, în virtutea rolului său activ.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 236¹ și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.”*

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 22 alin. (1), potrivit cărora dreptul la viață, precum și la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.

14. Raportat la situația de fapt din prezenta cauză, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost invocată, din oficiu, de către instanța de judecată, cu prilejul examinării unei acțiuni civile formulate de petentul Giuchin Marcel, în contradictoriu cu Inspectoratul de Poliție Județean Timiș și intervenienții Carpatica Asig. — S.A., Uniqua Asigurări — S.A. și Dănilă Vasile, având ca obiect o plângere contravențională împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a

contravenției. Astfel, petentul Giuchin Marcel a solicitat instanței de judecată anularea procesului-verbal de contravenție întrucât, în opinia sa, acesta nu ar reflecta starea de fapt reală, iar sancțiunile aplicate sunt netemeinice și nelegale. Acesta a solicitat, totodată, ca instanța de judecată să dispună schimbarea încadrării juridice a faptei, din neacordare de prioritate și conducere sub influența alcoolului, în neasigurare la schimbarea direcției de mers. În acest context, instanța competentă să soluționeze plângerea contravențională, Judecătoria Timișoara — Secția I civilă, a invocat, din oficiu, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, apreciind că acestea sunt neconstituționale în măsura în care nu permit schimbarea încadrării faptei contravenționale de către instanță, împrejurare ce este contrară, în opinia sa, dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Constituție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, având în vedere modul general în care aceasta este formulată, nu se poate deduce care sunt, în concret, motivele pentru care instanța de judecată consideră că prevederile criticate ar fi neconstituționale, raportat la dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea fundamentală, aceasta limitându-se doar la a menționa, cu titlu generic, faptul că *„încălcarea normelor de circulație se soldează adesea cu pierderea vieților și cu rănirea participanților la trafic”, iar „posibile fapte periculoase, acuzații în materie penală, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, vor rămâne nesancționate”*. O atare abordare nu satisface condiția motivării excepției, astfel cum rezultă din cerința art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 și, prin urmare, Curtea nu poate exercita controlul de constituționalitate, deoarece nu se poate substitui autoarei excepției în ceea ce privește motivarea acesteia, excepția de neconstituționalitate fiind, astfel, inadmisibilă.

16. De asemenea, circumstanțiat situației de fapt din speță, Curtea consideră că invocarea dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea fundamentală nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată din oficiu de către Judecătoria Timișoara — Secția I civilă în Dosarul nr. 22.403/325/2016 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 294

din 26 aprilie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Mihai Șova în Dosarul nr. 38.974/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 117D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 aprilie 2018 în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, a autorului excepției, precum și a reprezentantului legal al acestuia, doamna avocat Ingrid Luciana Mocanu din cadrul Baroului București și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ocazie cu care Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 a dispus amânarea pronunțării pentru data de 26 aprilie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia civilă nr. 5.895 din 8 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 38.974/3/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate**, excepție ridicată de Mihai Șova în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea cauzei de contencios administrativ și fiscal prin care s-a solicitat anularea/revocarea actelor administrative care au stat la baza retragerii accesului la informații clasificate. Sesizarea instanței de contencios constituțional a fost formulată ca urmare a admiterii recursului formulat împotriva încheierii de ședință din 11 mai 2016 a Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal pronunțată în Dosarul nr. 38.974/3/2015 prin care s-a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate s-a susținut că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, în măsura în care „retragerea motivată” este clasificată de emitentul actului. În aceste condiții, persoana în cauză nu are nicio posibilitate de a afla motivul pentru care i-a fost retras accesul la informații clasificate și evident nu se poate apăra.

Totodată, aceste prevederi nu îndeplinesc standardul constituțional de referință ce vizează principiul egalității în fața legii, în măsura în care permit retragerea accesului la informații clasificate fără ca motivele acestei retrageri să fie aduse la cunoștința celui vizat de această măsură.

5. Așa fiind, „clasificarea motivelor de retragere echivalează practic cu o nemotivare și, pe cale de consecință, permite interzicerea ocupării unor funcții publice fără justificare, în mod discreționar, pentru motive oculte, posibil nereale. Prin clasificarea motivelor de retragere a accesului la informații clasificate se denaturează sensul art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece aceasta introduce motive discriminatorii, netransparente la ocuparea și menținerea în funcție, în sensul că se introduce arbitrarul în menținerea/eliberarea din funcție a unei persoane.

6. Astfel, o persoană ce ocupă o funcție ce necesită acces la informații clasificate este supusă unor criterii arbitrare, deoarece nu poate afla motivele demiterii sale din funcție, ci doar că nu mai are acces la aceste informații, și, pe cale de consecință, nu poate combate în niciun fel actul abuziv al autorității, întrucât nu pot fi combătute acte administrative fără a avea cunoștința de motivele pe care actul se fundamentează. În acest fel este afectată egalitatea la ocuparea unor funcții sau demnități publice, deoarece persoana ce deține o astfel de funcție este împiedicată să exercite această funcție pentru motive necunoscute, rămânând la bunul plac al organului administrativ dacă păstrează sau elimină din funcție o anumită persoană”.

7. De asemenea, „prin împiedicarea persoanei față de care s-a emis o decizie de concediere clasificată de a afla motivele concedierii și de a-și putea face apărări în mod concret, se încalcă egalitatea de arme, neexistând mijloace echivalente și adecvate pentru a-și susține poziția asupra problemelor de drept și de fapt, astfel că angajatorul este favorizat în raport cu funcționarul concediat”.

8. Totodată, „în sens restrâns, dreptul la apărare presupune posibilitatea de a apela la un avocat pentru o apărare cât mai bună. Or, în măsura în care actul de retragere este clasificat și avocatul va avea acces la acesta, deținând o autorizație de acces la informații clasificate, nu se poate imagina maniera în care îl va putea apăra pe client, fără a-l informa cu privire la cuprinsul actului de retragere, deoarece orice divulgare ulterioară către client a informației clasificate constituie infracțiune. Astfel, avocatul nu va putea cunoaște maniera în care a acționat clientul său, întrucât nu îl va putea întreba despre săvârșirea acestora și nu va putea nici măcar pleda în ședință în fața clientului său, lipsit de posibilitatea de acces la informațiile cuprinse în actul de retragere”.

9. În aceste condiții este evident că „dreptul la muncă, prin componenta sa esențială, stabilitatea în muncă/serviciul public, este grav afectată, în acest caz, până la anihilare, deoarece funcționarul nu-și poate proteja în niciun fel stabilitatea locului de muncă”.

10. În sfârșit, autorul excepției a mai susținut că dispozițiile legale criticate afectează și prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție, întrucât instituie măsuri intruzive care nu sunt

necesare într-o societate democratică, restrângerea nu este proporțională cu situația care a determinat-o și vizează chiar existența dreptului prin ascunderea motivelor pentru care o persoană este eliberată din funcție.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul excepției nu a motivat-o.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului, documentele depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (5) și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, care au următorul conținut:

— Art. 28 alin. (5): „(5) *Neacordarea autorizației sau retragerea motivată a acesteia determină de drept interdicția de acces la informații secrete de stat.*”

— Art. 31 alin. (3): „(3) *Dispozițiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informațiilor secrete de serviciu.*”

17. Autorul excepției de neconstituționalitate a susținut că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (3) referitor la funcțiile și demnitățile publice care pot fi ocupate, în condițiile legii, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la

un proces echitabil, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 41 alin. (1) referitor la dreptul la muncă și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate și analizând parcursul procesual al cauzei, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-un litigiu în care capetele de cerere care implicau aplicabilitatea dispozițiilor legale criticate au fost respinse ca inadmisibile prin Încheierea din 13 aprilie 2016 pronunțată de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. În acest sens, instanța de judecată a reținut că **acțiunea referitoare la anularea unei decizii O.R.N.I.S.S. și la anularea unui raport D.I.P.I. este inadmisibilă**, deoarece, pe de o parte, **nu s-a parcurs procedura administrativă prealabilă** cu privire la decizia O.R.N.I.S.S., procedură care, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, constituie o condiție de exercitare a dreptului la acțiune în materia contenciosului administrativ și, pe de altă parte, raportul D.I.P.I. nu este un act administrativ în sensul art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, neproducând în sine niciun efect juridic (nu a stins și nici nu a modificat raporturi juridice).

19. Drept urmare, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a reținut că o excepție de neconstituționalitate ridicată într-o acțiune *ab initio* inadmisibilă este, de asemenea, inadmisibilă, în condițiile în care nu sunt contestate chiar dispozițiile legale care determină o atare soluție în privința cauzei în care a fost ridicată excepția. Aceasta, deoarece, indiferent de soluția pronunțată de Curtea Constituțională referitor la excepția de neconstituționalitate ridicată într-o cauză *ab initio* inadmisibilă, decizia sa nu va produce niciun efect cu privire la o astfel de cauză. Rezultă că textele legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Astfel, întrucât excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, aceasta, în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992, urmează să fie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea Decizia nr. 171 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011, Decizia nr. 203 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 14 mai 2012, Decizia nr. 94 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 16 aprilie 2014, și Decizia nr. 254 din 5 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016).

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (5) și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, excepție ridicată de Mihai Șova în Dosarul nr. 38.974/3/2015 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de situații de urgență pentru categoria de pregătire pentru urgență I, categoria de pregătire pentru urgență II și categoria de pregătire pentru urgență III

În conformitate cu prevederile:

— art. 7 alin. (7) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere:

— art. 5 din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentul privind gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului nuclear sau radiologic, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne și al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 61/113/2018,

luând în considerare Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind prevenirea, pregătirea și răspunsul în caz de situații de urgență pentru categoria de pregătire pentru urgență I, categoria de pregătire pentru urgență II și categoria de pregătire pentru urgență III, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 69/2014 pentru aprobarea Normelor privind cerințele de planificare și pregătire a titularului de autorizație pentru intervenția la urgență nucleară sau radiologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 12 mai 2014.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezentul ordin transpune art. 17 alin. (3) și (4), art. 53 alin. (4), art. 70 alin. (2), art. 98 alin. (1), anexa XII secțiunea A din Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 13/1 din 17 ianuarie 2014.

Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Rodin Traicu

București, 27 iunie 2018.
Nr. 146.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

